

трѣба тоже да споманемъ, че тоя ветъ монастирь Св. Апостоловъ Петра и Павла, трѣба да е ималъ голѣмъ знаменитость; защото въ тукашната Митрополія се варди едно Евангеліе съ позлатени кори, но отлично изработени, на които се намира написано: „че Русскія Царь Петръ Великій го е подарилъ на тоя монастирь“.

— Въ Митрополіята се варди тоже и една корона, вижда се останалъ отъ българскитѣ Патріарси; тая корона е позлатена и украсена съ много драгоцѣнни камани: Бриллианти, Рубини и Зефири, но една или по много святотатски ржцѣ сж ограбили таж коронъ и ѳ сж отнѣли много отъ тѣе драгоцѣнни камани.

Г Л А В А XII.

Жидовъ гробъ.

За тоя Жидъ, или Евреинъ, ніе спомѣнхми и по горѣ. Тукъ ніе ще изложимъ цѣлатъ му Легенда, завардена по преданіе между жителитѣ на гр. Търново, въ разстояние на 500 години; ніе и по горѣ изразихми нашето удивленіе, че въ нѣкоя Исторія, поне до колкото намъ бѣхъ достъпни, не се спомѣнува нищо за тоя Жидъ. При това, самото названіе „Жидъ“ доказва, че оно се е завардило между Търновцитѣ отъ много отколѣшни времена. Тукъ ніе ще разкажимъ за тоя Жидовъ гробъ всичко що сме чули за него, отъ какъ сме дошли тукъ. Най напредъ като се извѣстихми за него, и за Легендата му, отидохми да го видимъ. Той се намира къмъ сѣверозападъ или повече къмъ сѣверъ отъ края на града Търново къмъ Маринополе, на баиря „Карталъ“ зовимъ, и въ разстояние до 1 километръ отъ градъ-тъ. За тоя „Жидовъ гробъ“ се разказва слѣдующата, по преданіе завардена Легенда:— „Когато Султанъ Баязидъ заповѣдалъ на сина си Челеби Солимана да привзъмни Търново, и като той го дѣйствително и „тясно обсадилъ“, и заобиколилъ съ многобройнъ войскъ, не му е было никакъ възможно да го привзъмни, ако и да го е държалъ въ обсада